

מעשה נוראה מהדוש עדיון אספקלריא המאירה אשר לשמו ולזכרו תאות נפש בד בר ישראל מרן מו"ה ישראל מריזין זי"ע :

בעת הסגור עליו בלובים הידועים ונכלא במאמר תחת ממסלת רוסיה • יש שמה ירחים זה כמה • למרות רוח כל החסידים ולחדי גפס כל אלופי ישורין • מי ומי הי' ביכולתו לבקר את זולתי • פעם אחת הלך לפני בית כלא שלו בעל מלחמה אברך בן חיל אשר הי' מנוסעי ריזין • ומשא סבל עול ממסלת ועתה כרע תחת אסיר השרות ללכת לשומר לפני בית הכלא אשר הצדיק הקדוש ישב שמה במאסר • ומה מאוד כלתה נפשו לעשות נחת רוח לכבוד קדושתו לכן פעמים רבות דיבר עם משמשו אשר ישב איתו למען יודיעהו במה יוכל להנות את קדוש אלקי הלוה. ומשמשו דבר עם הצדיק וישיבהו לעת עתה אין כל מאומה לבקש זולתי ביום פלוני אבקש כי יקרא דרור לפני ללכת ממאסרי החוצה לקדש הלבנה. והנה כשמוע האברך בעל המלחמה תשובת הצדיק רשם לו

מעשה נוראה מקדוש עליון אספקלריא המאירה אשר לשמו ולזכרו תאות נפש כל בר ישראל מרן מו"ה ישראל מריזין זי"ע :

זה כמה למרות רוח כל החסידים ולאדיב נפש כל אלופי ישורין. מי ומי הי' ביכולתו לבקר את הקדוש הזה כשבתו שמה, זולתי פעם אחת הלך לפני בית כלא שלו בעל מלחמה אברך בן חיל אשר הי' מנוסעי ריזין. ומשא סבל עול ממסלת רוסיה הכניע אותו עודנו באבו, ועתה כרע תחת אסיר השרות ללכת לשומר לפני בית הכלא אשר הצדיק הקדוש ישב שמה במאסר. ומה מאוד כלתה נפשו לעשות נחת רוח לכבוד קדושתו לכן פעמים רבות דיבר עם משמשו אשר ישב איתו למען יודיעהו במה יוכל להנות את קדוש אלקי הלוה. ומשמשו דבר עם הצדיק וישיבהו לעת עתה אין כל מאומה לבקש זולתי ביום פלוני אבקש כי יקרא דרור לפני ללכת ממאסרי החוצה לקדש הלבנה. והנה כשמוע האברך בעל המלחמה תשובת הצדיק רשם לו

היטב בזכרונו את היום המוגבל, ואם כי ביום ההוא לא נפל בגורלו ללכת שמה לשמור, חקר וידרש אל נכון לדעת מי ומי נפל בגורלו לשמור באלה שתי שעות בחצי לילה הראשונה ללכת שמה לפני בית הכלא הלוה. ובהגיע אל הלילה הזה ביקש מאותו הבעל מלחמה אשר עליו הי' למעמסה לעמוד ולשרת על משמרתו. ונתן לו חצי מדה יין שרף למען אשר יקים אותו בחריקאי דידיו : וכן הי' ובבוא האברך הזה השמיע לאזני המשמש

קהל קדושים

כי הנהו נכון לפקודת הצדיק. ויודיע המשמש להצדיק ויפתח לו דלתי בית הכלא ויוציאהו החוצה ויעמוד לקדש הלבנה. ויהי כאשר הכין לבבו לקדש הלבנה עמד בצלותא שעה אחת ושתים ושלש ואין רואה שום תכלה. והאברך בעל המלחמה הי' שומר את פי הצדיק ונפשו ירעה לו להזכיר את הצדיק כי השעות חלפו עברו ועוד מעט יבא אחר במקומו ונפלה עליו אימת מות ממש. כאשר הי' באמת פקודת ממשלת רוסי' להמית איש אשר יהיו ברוחו לדבר הגדול כזה. ורגע לשעה יחשב בעיני האברך השומר וכל נפשי הרה לאנחות לא ידע לשית עצות בנפשו. לכן חלה את פני המשמש להזכיר את הצדיק. והמשמש הי' נשמר בכל נפשו לפצות פיהו נגד מרן קדשו זי"ע. וככה עמד הקדוש בתפלתו כחמשה שעות: והאברך הבעל מלחמה מגודל פחדו טעם לו טעם מיתה כל ידע כי חיייו טלויים [תלויים] לו מנגד. וגודל הפחד הי' לו יותר מאלפי הכאות. ולסוף נתעורר הצדיק ויאמר אל המשמש לכה ונשיבה. וישב

אל כלאו ועוד לא עברה רגע כמימרא מאשר נעל הבעל מלחמה כפות המנעל והנה באו בעלי מלחמה להעמיד אחר על עמדתו. ויבקשו סליחה ומחילה על אשר לא בא במועדו לקרא לפניו דרור כי כל הלילה תועה הלכו חתרו למצא הדרך ולא מצאו. וקרח הנורא נכנס בכל איברייהם. ותחת אשר דמה האברך כי יתקצפו עליו בקשו המה מאתו לסלוח לו. ובאמת זו מעשה הנוראה ופעולת קדוש עליון רואה את הנעשה מרחוק:

והמעשה הלזה הקשבתי מפי איש נאמן אשר סיפר אותה בשם המשמש אשר באזניו שמע מאתו. והיא העומדת לנס ופלא:

כי הנהו נכון לפקודת הצדיק ויודיע המשמש להצדיק ויפתח לו דלתי בית הכלא ויוציאהו החוצה ויעמוד לקדש הלבנה. ויהי כאשר הכין לבבו לקדש הלבנה עמד בצלותא שעה אחת ושתים ושלש ואין רואה שום תכלה. והאברך בעל המלחמה הי' שומר את פי הצדיק ונפשו ירעה לו להזכיר את הצדיק כי השעות חלפו עברו ועוד מעט יבא אחר במקומו ונפלה עליו אימת מות ממש. כאשר הי' באמת פקודת ממשלת רוסי' להמית איש אשר יהיו ברוחו לדבר הגדול כזה. ורגע לשעה יחשב בעיני האברך השומר וכל נפשי הרה לאנחות לא ידע לשית עצות בנפשו. לכן חלה את פני המשמש להזכיר את הצדיק. והמשמש הי' נשמר בכל נפשו לפצות פיהו נגד מרן קדשו זי"ע. וככה עמד הקדוש בתפלתו כחמשה שעות: והאברך הבעל מלחמה מגודל פחדו טעם לו טעם מיתה כל ידע כי חיייו טלויים לו מנגד. וגודל הפחד הי' לו יותר מאלפי הכאות. ולסוף נתעורר הצדיק ויאמר אל המשמש לכה ונשיבה. וישב אל כלאו ועוד לא עברה רגע כמימרא מאשר נעל הבעל מלחמה כפות המנעל והנה באו בעלי מלחמה להעמיד אחר על עמדתו. ויבקשו סליחה ומחילה על אשר לא בא במועדו לקרא לפניו דרור כי כל הלילה תועה הלכו חתרו למצא הדרך ולא מצאו. וקרח הנורא נכנס בכל איברייהם. ותחת אשר דמה האברך כי יתקצפו עליו בקשו המה מאתו לסלוח לו. ובאמת זו מעשה הנוראה ופעולת קדוש עליון רואה את הנעשה מרחוק:

והמעשה

הלזה הקשבתי מפי איש נאמן אשר סיפר אותה בשם המשמש אשר באזניו שמע מאתו. והיא העומדת לנס ופלא: